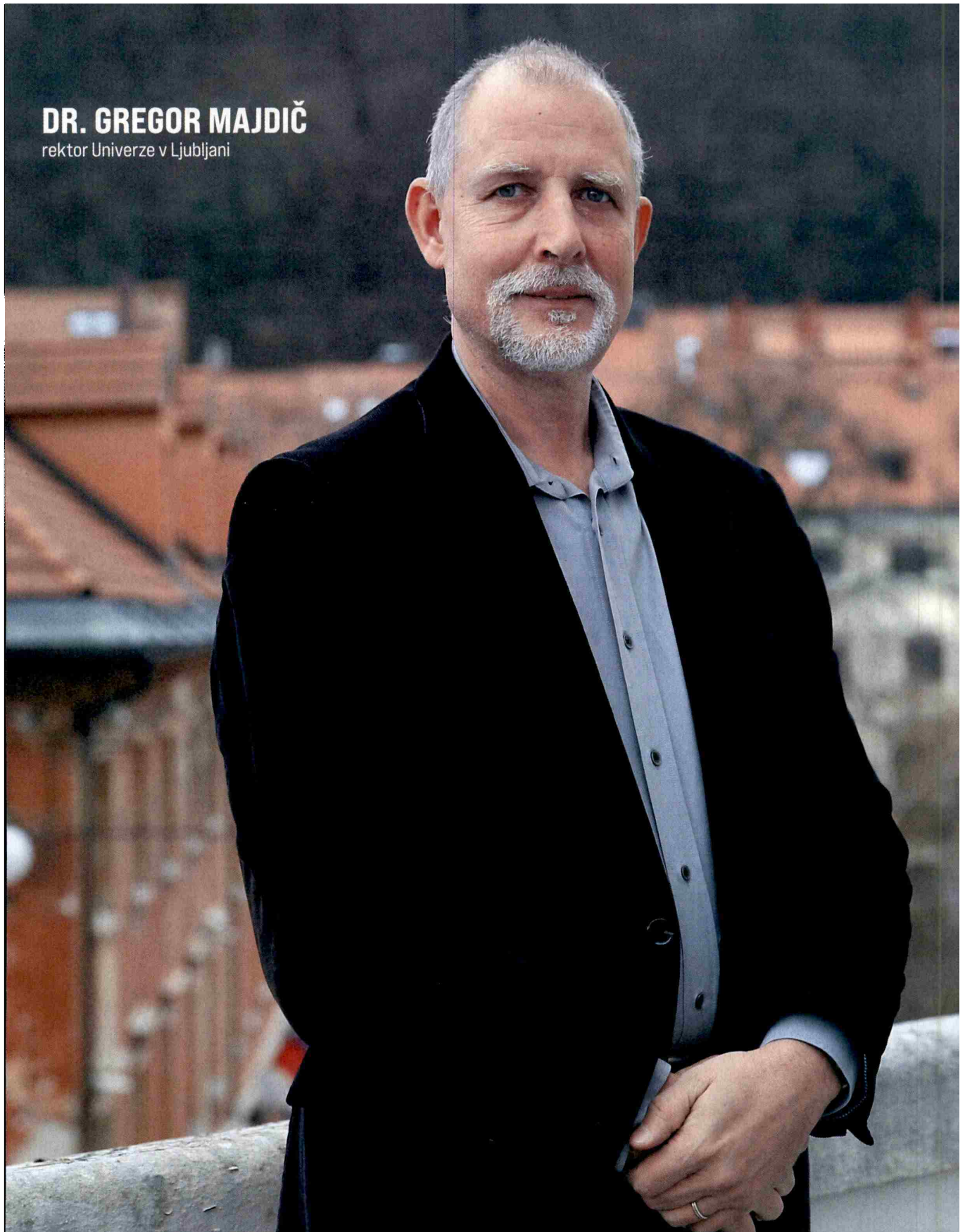

DR. GREGOR MAJDIČ

rektor Univerze v Ljubljani

Če nimaš odločilnih raziskav, ne moreš poučevati odličnih študentov

BISERKA KARNEŽA

biserka.karneza.cerjak@reporter.si

Univerzo v Ljubljani, ki je po besedah njenega rektorja dr. Gregorja Majdiča z več kot 5000 zaposlenimi in 40.000 študenti največja in najboljša raziskovalna ustanova v Sloveniji, letos čakajo številni izzivi. Obetajo se štiri velike investicije v gradnjo novih fakultet, z novim zakonom o znanstvenoraziskovalni in inovacijski dejavnosti bodo zagotovljena tudi dodatna sredstva za raziskave, univerza pa bo nato, kot zagotavlja dr. Majdič, prevzela odgovornost glede porabe: »Namenili jih bomo spodbujanju kvalitete, privabljanju odličnih kadrov, s čimer se bo delovanje univerze še izboljšalo.«

Leto je naokoli in bliža se čas, ko mora vlada znova potrditi razpis za visokošolske zavode za prihodnje študijsko leto. Lani se je zapletalo, kaj se obeta zdaj?

Ves čas smo bili v stiku z ministrstvom, ki je glede razpisa dajalo nekatere usmeritve in zanj pripravili utemeljitve za vsak študijski program, izveden na Univerzi v Ljubljani. Dejansko smo pripravili obsežno dokumentacijo in z njo utemeljujemo število razpisanih vpisnih mest. Upamo, da večjih težav ne bo, saj smo, kjer je bilo mogoče, nekaj študijskih programov prilagodili, pri čemer pa je treba poudariti, da nam je ministrstvo šele tik pred rokom za oddajo vpisnih mest predalo nove podatke o zaposljivosti in zaposlenosti. Naj ob tem opozorim, da gre pri zaposljivosti in zaposlenosti za dva različna vidika, a ves čas zagovarjamo prepričanje, da je to treba upoštevati. Prepričani smo, da naša univerza izobražuje najboljše kadre v Sloveniji, kar dokazujejo številne analize. Tudi naši diplomanti se zaposlujejo na najboljših delovnih mestih, zato je pri zaposljivosti nujno treba upoštevati, na kakšnih delovnih mestih dejansko diplomanti delajo. Ni namreč pomembno le, da ima nekdo službo in potem dela nekdo za visoko izobrazbo kot natak. Drugače je, če dela na svojem delovnem mestu, za kar se je izobraževal štiri, pet ali šest let. Upoštevati je torej treba veliko vidikov. Ključno je tudi to, da na nekaterih študijskih programih z enostavnim povečanjem vpisa ne bi naredili premika. Primer je denimo **fakulteta za strojništvo**, kjer sicer lahko povečamo vpis, vendar se bo vpisalo večje število slabših dijakov, ki najverjetneje ne bodo dokončali študija, in tako posledično ne bomo imeli več novih inženirjev strojništva.

Kako bi torej lahko prišlo do premika?

Veliko več bi morali narediti za promocijo tovrstnih poklicev. Mislim, da bi morali začeti z aktivno promocijo tega, da so ti poklici, kot so inženir strojništva, elektrotehnike in drugi podobni tehnični poklici, primerni tudi za ženske. V naših možganih je še vedno zakoreninjeno, da so to bolj moški poklici, kar se kaže tudi pri vpisu na te programe, a to že dolgo ne drži več. Dejstvo je, da so na primer inženirke strojništva lahko prav tako uspešne kot njihovi kolegi inženirji.

Na katerih fakultetah je prišlo do omejitve?

Na fakulteti za upravo in fakulteti za družbene vede.

Iz evropskega sklada za okrevanje in obnovo po epidemiji je na voljo pet milijard evrov. Koliko od teh sredstev si lahko obeta UL, saj se načrtuje gradnja štirih fakultet?

V sam program za okrevanje in obnovo sta vključeni dve naši fakulteti, medicinska fakulteta oziroma del fakultete na Vrazovem trgu in veterinarska fakulteta. Prav tako po-

trebuje novo zgradbo fakulteta za farmacijo, ki je kot zdravstvena dejavnost vključena v zdravstvene investicije. Četrta fakulteta, ki prav tako nujno potrebuje nove prostore, je **fakulteta za strojništvo**; zanjo smo pred dobrima dvema tednoma že dobili zagotovilo vlade o njeni uvrstitvi v kohezijska sredstva. Obetamo si, da bodo te štiri velike investicije v gradnjo novih fakultet zelo olajšale velike prostorske težave Univerze v Ljubljani. Ob tem pa reševanje teh problemov ne bo pomagalo le omenjenim štirim članicam, temveč tudi drugim. V stare pro-

Težko je pridobiti mlade raziskovalce zaradi prenizkega plačila, saj ti lahko dobijo v gospodarstvu mnogo višje plače.

store **fakultete za strojništvo** se bo predvidoma preselila filozofska fakulteta, pridobili bomo večje prostore za knjižnično dejavnost, izven tega se zaključuje gradnja Akademije za glasbo, upamo, da bomo čim prej našli rešitev tudi za Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, saj deluje v zelo slabih razmerah. Pripravljeno imamo lokacijo na Roški, vendar zazdaj sredstva za gradnjo niso zagotovljena.

Gradnja medicinske, veterinarske fakultete in **fakultete za strojništvo** naj bi se začela v tem letu. Za fakulteto za farmacijo še nimamo podatkov, čeprav gradnjo prav tako načrtujemo v tem letu že zato, ker bo sta fakulteta za farmacijo in **fakulteta za strojništvo** na isti lokaciji in bi bilo smiselno, da bi se dela, kot so izkop in pilotiranje, izvajala skupaj. Gradnja vsake stavbe zase namreč podraži gradnjo.

V osnutku Nacionalnega programa za visoko izobraževanje je zapisano, da bi morali v naslednjem desetletju za izobraževalne in raziskovalne dejavnosti zagotoviti dva odstotka BDP iz proračunskih virov ter še dva odstotka iz drugih virov do leta 2025. So to bolj pobožne želje glede na doslej dodeljena sredstva?

Dejansko so dodeljena sredstva še prenizka. Visoko šolstvo zdaj dobi iz javnih sredstev 0,68 odstotka BDP. V zakonu o visokem šolstvu je navedeno povišanje do enega procenta, vendar je ta rast prepočasna. Marca letos je vlada izdala sklep, v katerem se je obvezala, da se bo rast sredstev pospešila in podvojila, vendar za zdaj do tega ni prišlo. Vsekakor v primerjavi s tuji-

mi institucijami delujemo v izjemno slabih razmerah in imamo izjemno nizka sredstva, zato bi si vsekakor želeli vsaj delno povečanje. Upamo, da bo to nekoliko rešil novi zakon o znanstvenoraziskovalni in inovacijski dejavnosti, ki je bil sprejet novembra lani v parlamentu in bo začel veljati s prvim januarjem 2022. S tako imenovanim institucionalnim stebrom financiranja bodo zagotovljena dodatna sredstva za delo na Univerzi v Ljubljani, ki je, kar največkrat pozabljamo, največja in najboljša raziskovalna ustanova v Sloveniji.

V tem zakonu je že zapisano pasovno financiranje, kar pomeni, da bi raziskovalci prejeli pavšalne zneske za projekte v daljšem obdobju in ne le za posamezen projekt.

Dejansko naj bi bilo zagotovljeno financiranje za šestletno obdobje, po katerem bi se izvedla institucionalna evalvacija. Je pa še vedno nekaj odprtih vprašanj, ki bodo morala biti urejena v podzakonskih aktih, institucionalnih in internih pravilnikih.

Vedno znova se odpira vprašanje, kako je UL vpeta v najpomembnejše evropske raziskovalne razvojne programe. Novice o kakšnem posameznem raziskovalcu ali skupini raziskovalcev, ki sodelujejo v odmevnih raziskovalnih projektih, vedno pritegnejo javnost. Kje vse smo vključeni in na katerih področjih izstopamo?

Naša univerza je velika in težko je izpostaviti posamezne primere, saj imamo veliko primerov dobrih praks. Trenutno poteka več kot 600 evropskih projektov, v katere so vključeni naši raziskovalci, nekateri med njimi so tudi nosilci. Morda lahko poudarimo, da imamo nekaj najprestižnejših projektov ERC, letos pa se obeta še nekaj novih. Ti projekti so izjemno prestižne narave. Za zdaj jih imamo na **fakulteti za strojništvo**, na fakulteti za matematiko in fiziko ter na filozofski fakulteti. Da smo ga pridobili tudi za humanistiko, kaže na to, da je v Sloveniji tudi to področje pomembno in dobro deluje.

Vključeni smo še v nekatere velike infrastrukturne projekte. Fakulteta za farmacijo in medicinska fakulteta sta v okviru projektov EATRIS in Elixir pridobili opremo za sodobne farmacevtske in genomske raziskave, ki so izjemno zahtevne in drage. Doslej take opreme v Sloveniji ni bilo. Poleg tega na UL vodimo projekt EUTOPIA, eno najboljših mrež evropskih univerz, s katerimi želi Evropska komisija bolj poenotiti evropski visokošolski prostor.

Podatki z različnih lestvic kažejo, da Univerza v Ljubljani zaostaja za boljšimi univerzami na Češkem in Poljskem.

Skupaj z drugimi univerzami pripravljamo izobraževalne module, na katerih se bodo izobraževali častniki slovenske vojske.

” Menim, da ni nič narobe, če nekdo izven univerze opravlja neko delo, ki ni v koliziji s tem, kar dela na univerzi.

Ključen je spet denar. Institucije v Vzhodni Evropi, na Poljskem, Madžarskem, Češkem, v zadnjih letih tudi v Estoniji, so izjemno veliko vlagale v razvoj in nas po denarnih sredstvih za izobraževanje res prehitujejo. Na Univerzi v Ljubljani se danes soočamo z resnično velikim problemom, kako pridobiti dober kader za nekatera področja. Za računalništvo, strojništvo, elektrotehniko, deloma na biotehniški fakulteti in tudi na fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo je težko pridobiti mlade raziskovalce zaradi prenizkega plačila, saj lahko dobijo v gospodarstvu mnogo višje plače. Drug problem je financiranje raziskav, in če govorim za moje ožje področje genetskih raziskav, so v zadnjih dvajsetih letih postale mnogo dražje. Če smo prej raziskovali en gen, je bilo to še nekoliko enostavno, zdaj raziskujemo celoten genom, ki ga sestavlja ne-

biografija

Dr. Gregor Majdič se je rodil leta 1967 v Ljubljani, kjer je leta 1992 diplomiral na veterinarski fakulteti. Po magisteriju in opravljanju doktorata znanosti na Medicinski fakulteti Univerze v Edinburgu je tam leta 1996 doktoriral s področja reprodukcije endokrinologije. Kot postdoktorand je od leta 1998 do 2001 delal na ameriški Univerzi Texas v Dallasu in se nato zaposlil na Veterinarski fakulteti Univerze v Ljubljani in delno na Medicinski fakulteti Univerze v Mariboru. Kot profesor fiziologije je predaval tudi na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Bil je gostujoči profesor na Univerzi Kejo v Tokiu in stalni gostujoči profesor na Medicinski fakulteti Univerze v Zagrebu. Vabljen predavanja je imel na zagrebški univerzi, v Nemčiji, Belgiji, v ZDA in na Japonskem.

Objavil je več kot 90 člankov v revijah s faktorjem vpliva in več poglavij v tujih monografijah. Njegovi članki so bili citirani več kot 2000-krat. Poleg znanstvenih člankov piše poljudnoznanstvene in družbenokritične članke za revije in časopise, sodeluje tudi pri pripravi oddaj o znanosti na nacionalnem radiu in televiziji. Za najboljšega pisca poljudnoznanstvenih člankov je prejel nagrado časopisa Delo leta 2004. Pri eni največjih svetovnih založb Springer Nature je leta 2021 izšla njegova poljudnoznanstvena knjiga z naslovom Soul Mate Biology - Science of Attachment and Love. Dr. Majdič je tudi avtor treh romanov, Skrivnost življenja, Gabrijelov pasijon in Beli Saracen.

Leta 2012 je s sodelavci ustanovil visokotehno- loško podjetje Animacel, ki uspešno deluje v več evropskih državah. Ponudba zdravljenja živali z matičnimi celicam je bila leta 2012 nagrajena kot najboljša inovacija v javnem sektorju v Sloveniji. Dr. Majdič je prejemnik rektorjeve nagrade Univerze v Ljubljani, bil je tudi nosilec več tujih raziskovalnih projektov. Slovenska znanstvena fundacija mu je leta 2010 podelila nagrado prometej.

21. aprila 2021 je bil na splošnih volitvah izvoljen za 45. rektorja Univerze v Ljubljani za mandatno obdobje 2021–2025.

kaj deset tisoč genov, kar je izredno podražilo raziskave in v Sloveniji pri tem močno capljamo s financiranjem, podobno je na marsikaterem področju.

Po velikosti nam je recimo podobna Karlova univerza v Pragi, s katero smo že povezani v mednarodni mreži univerz LERU CE7. Ta univerza je precej pred nami na t. i. Šanghajski lestvici, zato nameravamo narediti določene primerjave, da bi ugotovili, na katerih področjih nas Karlova univerza prehiteva. Uvedli bomo nekatere stimulacije za najboljše raziskovalce in skušali pridobiti čim več najbolj prestižnih projektov ERC. Želimo si torej več teh instrumentov odličnosti na raziskovalnem področju, pa tudi več povezovanja z raziskovalnimi inštituti. Zavedati se moramo, da je Slovenija zelo majhna, naša univerza ima približno 5000 zaposlenih. Za primerjavo naj povem, da sem sam delal tri leta v Dallasu v ZDA na tamkajšnji medicinski fakulteti s 6000 zaposlenimi, kar je več, kot je zaposlenih na naši univerzi z vsemi članicami. S takimi ustanovami zelo težko tekmuješ.

Kako poteka sodelovanje univerze z gospodarstvom in negospodarstvom? Ne dvomimo, da ni težav pri vzpostavljanju sodelovanja z mednarodno priznanim in uveljavljenim podjetjem, kot je koncern Krka, kakšni pa so še primeri dobrih praks, zaradi česar lahko kader, ki se je izobraževal na univerzi, zadržimo doma?

Na marsikaterem področju je sodelovanje zelo dobro razvito, še vedno pa so možnosti za izboljšanje. Tudi Novartis, nekdanji Lek, je še eno farmacevtsko podjetje, ki ima izjemno veliko povezav s fakulteto za farmacijo pa tudi nekaterimi drugimi. Tudi različne druge fakultete, med njimi npr. fakulteta za strojništvo in fakulteta za elektrotehniko, vsekakor pa ne samo ti dve, imajo veliko povezav z gospodarstvom in širšim okoljem. **Fakulteta za strojništvo** je vključena v spodbudo za razvoj avtomobilske industrije, ki je bila jeseni podpisana s strani vlade, bi si pa seveda na naši univerzi želeli, da bi politika imela več posluha za vlaganja v razvojne projekte. Sam sem precej kritičen do pretekle strategije pametne specializacije, saj je bilo to po mojem mnenju bolj namenjeno nekim subvencijam podjetjem, ki že obstajajo in ne razvijajo nujno izdelkov z visoko dodano vrednostjo, kot pa razvojnim prebojem novih odličnih praks in tehnologij. Prav z njimi bi lahko prišlo do boljšega gospodarskega razvoja Slovenije. V primerjavi z drugimi evropskimi državami žal pri nas vlagamo vse premalo kapitala tudi v nova podjetja in zato zelo pešamo pri prenosu znanja.

Seveda imamo na univerzi veliko neposrednih povezav, ko podjetje želi sodelovati ali ko raziskovalci poiščejo povezave in delajo pri nekem skupnem projektu z gospo-

Moja lanskoletna izvolitev je bila za marsikoga presenečenje in tudi dokaz, da ni zaprtega kroga.

darstvom, vendar v Sloveniji nimamo dobro razvitih instrumentov, ki bi spodbujali prenos znanja preko novih inovativnih podjetij. Na institucijah, tako na naši univerzi kot raziskovalnih inštitutih, se je samo razumevanje tega močno izboljšalo v zadnjih letih. Na Univerzi v Ljubljani imamo odlično pisarno za prenos znanja, vendar, kot rečeno, manjkajo finančni instrumenti, recimo skladi tveganega kapitala, ki bi financirali podjetja s potencialom za dolgoročno rast. Potrebovali bi sklade za financiranje zgodnje stopnje razvoja inovacij, ki se šele končajo v laboratoriju in niso primerna za trg. Nekaj sredstev se obeta od novega sklada Evropske investicijske banke, za vrzel, tako imenovano »inovacijsko dolino smrti«, ko naj bi prišlo v prakso več inovacij, pa bi vsekakor morala več narediti tudi država.

Na celotni univerzi z več kot 5.000 zaposlenimi in 40.000 študenti nismo imeli nobenih izbruhov bolezni.

Omenila sva uspešnost sodelovanja univerze pri razvojnih projektih v farmaciji, avtomobilski opremi, kakšno pa je sodelovanje na vojaškem področju, če vemo, da raziskavam v vojski v ZDA sledijo raziskave še v civilni sferi.

Američani imajo velike vojaške institucije, ki delujejo kot raziskovalne in drži, da nato prihaja do pretoka znanja v obe smeri, česar v Sloveniji nimamo. Seveda pa na izobraževalnem področju sodelujemo z ministrstvom za obrambo. Skupaj z drugimi univerzami pripravljamo izobraževalne module, na katerih se bodo izobraževali častniki slovenske vojske. S temi vsebinami bi lahko začeli že v študijskem letu 2022/2023 na fakulteti za družbene vede, fakulteti za pomorstvo in promet ter fakulteti za šport. Pogovori potekajo tudi o tem, da bi pristopili še medicinska fakulteta in fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo, so pa za sodelovanje zainteresirane še nekatere fakultete z Univerze v Mariboru in Univerze na Primorskem.

Katere so tiste aktivnosti ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, ki se vam zdijo spodbudne za visoko šolstvo in raziskovalne dejavnosti?

Zagotovo je bila izjemno pomembna priprava in sprejetje zakona o znanstvenoraziskovalni in inovacijski dejavnosti, ker omogoča, kot smo že omenili, da se bodo lahko izvajali boljši programi zaradi zvišanja dodeljenih sredstev. Dejansko brez njih ne mo-

reš izvajati večine raziskav, in če nimaš odločilnih raziskav, tudi ne moreš poučevati odličnih študentov. Raziskovalno in pedagoško delo sta namreč na univerzi neločljivo povezana. Sploh s sodelovanjem v svetovni raziskovalni mreži se lahko predaja študentom najnovejše znanje, prav zato si želimo hitreje rasti sredstev, sami pa bomo nato prevzeli odgovornost glede njihovih porabe. Namenili jih bomo spodbujanju kvalitete, privabljanju odličnih kadrov, s čimer se bo delovanje univerze izboljšalo.

Menite, da so mednarodni razpisi za profesorska mesta na UL ustrezni in da je izbira kandidatov res neodvisna?

Razpisi so odprti, javno objavljeni tudi na tujih portalih, tako da se lahko prijavi vsak. Poskrbeti moramo za enakopravnost pri izboru in kandidati iz tujine morajo izpolnjevati enake pogoje kot kandidati iz Slovenije. Kot rektor vedno preverjam rezultate izborov kandidatov za učiteljska delovna mesta in zanje zahtevam obrazložitve, čemu je bil določen kandidat izbran in zakaj so bili drugi kandidati zavrnjeni. To dosledno izvajam, odkar sem na tej funkciji.

Kakšne pa so možnosti, da UL postane bolj odprta za tujce in zlasti za Slovence, ki živijo drugod in bi se želeli vrniti v domovino ali v domovino svojih staršev? Med njimi je veliko argentinskih Slovencev.

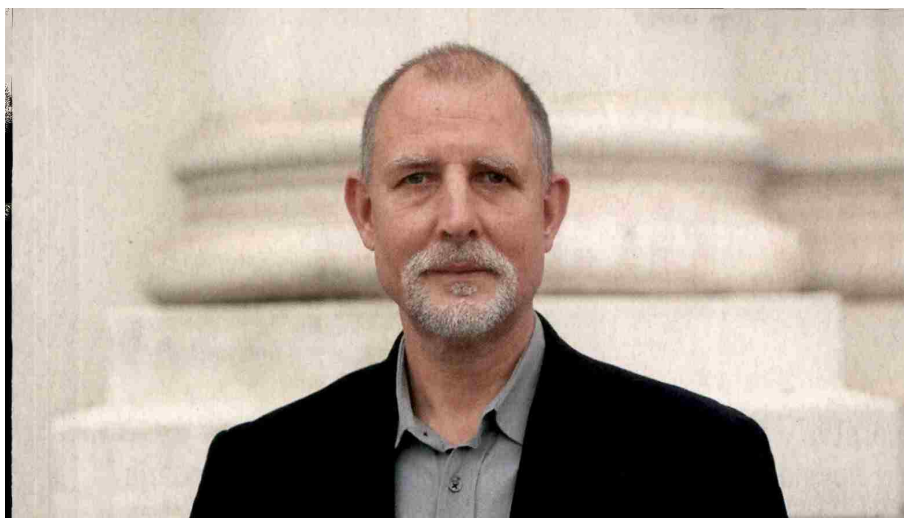
Pogovarjamo se o sestanku z načelnikom upravne enote zaradi zapletenih postopkov ob prihajanju tujih raziskovalcev in študentov v Slovenijo. Pogosto na primer ne morejo dobiti informacij v tujem jeziku, ker referenti govorijo le slovensko. Kar se tiče delovnih mest, so seveda odprta za vse, zato ne moremo imeti posebnih razpisov le za Slovence iz Argentine. Tudi število delovnih mest je omejeno, razen v primeru posebnih projektov. Glede zaposlovanja tujcev tako v prihodnje ne bo večjih sprememb.

Znano je, da so univerzitetni profesorji aktivni izven univerze. V katerih primerih so takšne aktivnosti zaželeni in v katerih pač ne?

Menim, da ni nič narobe, če nekdo izven univerze opravlja neko delo, ki ni v koliziji s tem, kar dela na univerzi, seveda pa mora biti vsako tako delo zavedeno. Nekoliko se je to uredilo s pravilnikom, zagotovo pa bomo to področje še bolj uredili, da bo dovolj transparentno in bomo jasno postavili meje, kaj je prav in kaj ne.

Kdaj je opravičljiva manjša pedagoška obremenitev?

To urejajo naša pravila – razbremenitev pri pedagoškem delu je lahko v primeru po-

večane obremenitve pri raziskovalnem delu, recimo kot posledica pridobitve kakšnih večjih raziskovalnih projektov. To je pomembno, saj brez odličnega raziskovanja ni dobrih univerz. Postanejo lahko le podaljšek srednjih šol, kar pa zagotovo ni namen univerz. Zakonsko je določena šesturna obveza predavanj. V primeru večjega dela pri raziskovalnem projektu drugi predavatelji opravijo pedagoško delo, kar je v tujini nekaj povsem običajnega, kot tudi to, da en predmet predava več profesorjev, kar je še ena od pomembnih razlik med nami in uspešnimi univerzami drugod. V medijih je pogosto omenjeno in še pred kratkim smo lahko ponovno slišali, da profesorji delajo le šest ur tedensko. To nikakor ni res, saj je pri nas pedagoška obremenitev še višja kot v večini zahodnih državah, kjer je osnovno delo profesorja najprej raziskovalno, ki pa zahteva veliko časa, zato je le manjši del pedagoških obveznosti.

Kakšna je bila vaša izkušnja kot gostujočega profesorja in raziskovalca na tujih univerzah?

Najbolj zagotovo poznam Univerzo v Edinburghu, kjer sem študiral tri leta. Za en predmet imajo tri do štiri profesorje, eden predava šest ur na teden polovico semestra, drugo polovico drug profesor, kar pomeni, da imajo precej manj pedagoških obremenitev kot pri nas, seveda pa se od njih zahteva, da opravljajo odlično raziskovalno delo.

Eden od lanskoletnih kandidatov za rektorja univerze dr. Igor Lukšič je omenil, da je univerza ujeta v vzorce odločanja, da gre za zaprt krog dekanov, rektorata. Da bi vse to preprečili, bi bilo verjetno bolje, če bi imel rektor krajši mandat, le leto ali dve namesto sedanjega štiriletnega z možnostjo ponovne izvolitve?

Težko bi se strinjal s trditvami o zaprtem krogu, ker smo imeli volitve, na katere volijo vsi člani univerze, tudi študentje. Nekateri pravijo, da je tak sistem celo preveč demokratičen. Moja lanskoletna izvolitev je bila za marsikoga presenečenje in tudi dokaz, da ni zaprtega kroga. Na funkciji

rektorja sem šele tri mesece in težko dajem ocene glede dolžine mandata. Mislim pa, da v dveletnem mandatu težko narediš kaj. V Sloveniji se rektor ukvarja z ogromno vsebinskimi vprašaji, a če želiš doseči konkretne spremembe, je zagotovo primernejši štiriletni mandat. Vsekakor pa več kot dva mandata nista primerna. Sem zagovornik fluktuacije na teh delovnih mestih, sicer gredo lahko stvari v napačno smer. Vedeti je tudi treba, da je na marsikateri tui univerzi upravljanje vodeno posebej in je funkcija rektorja bolj častna, pri nas pa rektor počne oboje. V primeru bolj častne funkcije seveda ni nič narobe, če prihaja do menjave po letu ali dveh, saj vsebinsko vodi takšno univerzo direktor. Če pa je funkcija rektorja tudi vsebinsko vodenje, pa je po mojem štiriletni mandat kar primeren.

Po novem pravilniku boste po koncu mandata oproščeni pedagoških obveznosti za eno leto, kot se je zgodilo v primeru nekdanjega rektorja dr. Igorja Papiča, čeprav bi zanj moral veljati pravilnik, ki tega ni omogočal.

To ne drži. Pridobili smo pravno mnenje o tem, da kadar veljajo enaki pogoji za nekoga, ki je na nižji poziciji, je prav, da velja tudi za nekoga, ki je na podobni višji poziciji, torej enako za prorektorja kot rektorja. Sklep je bil torej dan po splošnem pravnem pravilu, zato ne drži, da smo sprejeli pravilnik, ki bi veljal za nazaj.

Še nekaj o razmerah glede epidemije. Kakšni so podatki glede obolevnosti profesorjev, študentov, asistentov in kako se je odzvala univerza, da se zmanjša število okužb?

Univerza se ves čas odziva na to. Imamo izjemno visoko precepljenost, med zaposlenimi je več kot 90-odstotna, med študenti, za kar se jim zahvaljujem, je po izvedenih anketah in oceni števila študentov, ki se samotestirajo, okoli 80-odstotna. Precepljenost med zaposlenimi in študenti tako močno presega odstotek precepljenosti v populaciji. Testiranje in preverjanje pogojev PCT se pri naših članicah izvaja zelo striktno.

Posledično imamo izjemno malo obolenj, zato izobraževanje že od 1. oktobra poteka brez težav. Upam si trditi, da je Univerza v Ljubljani ena od ustanov, sistemov v državi, ki se je najbolje spoprijela z epidemijo.

Po prejetih podatkih so nekatere predavalnice fakultet preveč zasedene in tudi v menzah, kjer se običajno prehranjujejo študentje, je treba čakati v vrsti, saj ni postrežbe za mizo, kot je sicer edino dopustno za vse restavracije po državi.

Konkretno mi ni znano, kar navajate, vsekakor pa zagovarjamo stališče, da je veliko bolje, če so predavanja v živo. V zadnjem

Kot rektor vedno preverjam rezultate izborov kandidatov za učiteljska delovna mesta in zanje zahtevam obrazložitve.

letu epidemije smo se vsekakor naučili, da predavanja prek spleta nikakor niso nadomestilo za predavanja v živo. Kot sem že povedal, od 1. oktobra striktno upoštevamo vse potrebne pogoje za izvajanje študija in izpitov v živo, dosledno tudi prezračujemo prostore. Vsi podatki do sedaj kažejo, da naš sistem dobro deluje, saj na celotni univerzi z več kot 5000 zaposlenimi in 40.000 študenti nismo imeli nobenih izbruhov bolezni. Verjamem, da to kaže, da tako zaposleni kot študentke in študentje zaupamo v znanost, jo upoštevamo, zato se uspešno spopadamo z epidemijo!

Zakaj pa še vedno ni montiranih prezračevalnih naprav, fakultete so tudi brez merilcev koncentracije CO₂?

Vsekakor bi to imeli, če bi bila za to zagotovljena sredstva.

In kakšna je vaša popotnica novi generaciji študentov v prihajajočem študijskem letu?

Ne le da je Univerza v Ljubljani največja, ampak je zanesljivo tudi najboljša visokošolska izobraževalna institucija v Sloveniji, zato vabimo študente, da se nam pridružijo in pridobijo vrhunsko izobrazbo, ki je cenjena tudi v tujini. Na nedavnem sprejemu pri predsedniku republike ob državnem prazniku, 26. decembra, so bili prisotni člani Društva Vtis in številni med njimi so poudarjali, da so na Univerzi v Ljubljani pridobili tako dobro izobrazbo, da so lahko brez težav v tujini nadaljevali kariero. Vsekakor si želim, da bi bili pogoji zaposlovanja v Sloveniji tako dobri, da bi bil beg možganov manjši, a dejstvo je, da smo odlična univerza in vsekakor se bomo trudili biti še boljši. ■